

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Petry Novákové a přísedících Bc. Iriny Rálišové a Renaty Rýdlové věci ve věci

žalobkyně:

XXX, XXX

bytem XXX

zastoupená advokátem JUDr. Dominikem Brůhou, Ph.D.

sídlem Koněvova 54/1107, 130 00 Praha 3

proti

žalované:

Zdravotnická záchraná služba Pardubického kraje,

IČ 69172196

sídlem Průmyslová 450, 532 03 Pardubice

zastoupená advokátkou Mgr. Evou Tykalovou, LL.M.

sídlem Vodičkova 28, 110 00 Praha

o zaplacení částky 40 665 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Návrh, aby soud uložil žalované zaplatit žalobkyni pohledávku ve výši 40 665 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 5 912 Kč od 1. 9. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 6 053 Kč od 1. 10. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 10 869 Kč od 1. 11. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 7 619 Kč od 1. 12. 2020 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 5 246 Kč

od 1. 1. 2021 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 4 966 Kč
od 1. 2. 2021 do zaplacení, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se proti žalované domáhala zaplacení částky 40 665 Kč s příslušenstvím. Tvrdila, že byla zaměstnána podle pracovní smlouvy ze dne 22. 7. 2009 u žalované, na pracovní pozici XXX. Pracovala v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby v tzv. plném pracovním úvazku. Žalovaná přiznala žalobkyni tzv. covid odměnu za první vlnu epidemie Covid-19 ve výši 120 000 Kč hrubého, která byla žalobkyni vyplacena ve výplatě platu za měsíc červen 2020. Odměna byla přiznána podle usnesení vlády ČR č. 518 ze dne 7. 5. 2020 o návrhu na jednorázovou odměnu, určenou pro zdravotnické pracovníky čtrnácti poskytovatelů zdravotnické záchranné služby, podle něhož měla být každému nelékařskému zdravotnickému pracovníkovi tohoto poskytovatele vyplacena při plném pracovním úvazku jednorázová odměna ve výši 40 000 Kč za kalendářní měsíc, a to za období měsíců březen – květen 2020. Tato odměna byla přiznána jako mimořádné ohodnocení výkonu práce během náročné situace a nouzového stavu v tzv. v první vlně epidemie Covid-19, tudíž představuje plnění mzdového (platového charakteru) příslužející žalobkyni za vykonanou práci a jako taková je složkou platu a povinně měla být zahrnuta do výpočtu průměrného výdělku dle § 351 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále jen „zák. práce“). Žalovaná ji však žalobkyni vyplatila ve výplatě platu za měsíc červen 2020 ve výši 120 000 Kč hrubého pod položkou „jubilea“ a účelově ji tak vyloučila z dosaženého výdělku pro výpočet průměrného výdělku žalobkyně ke dni 1. 7. 2020 a 1. 10. 2020. Tím snížila výši průměrného výdělku a krátila tak žalobkyni na jejích platových právech a právu na náhradu platu. Průměr pro náhrady měl ke dni 1. 7. 2020 správně představovat 490,14 Kč (nikoli 361,93 Kč uvedených ve výplatních páskách žalobkyně za měsíce červenec – září 2020) a ke dni 1. 10. 2020 částku ve výši 391,22 Kč (nikoli částku 282,52 Kč uvedenou na výplatních páskách žalobkyně za měsíce říjen – prosinec 2020). Rozdíl ve výši příplatku za práci v sobotu a v neděli ve výši 25 % průměrného výdělku, za práci v noci ve výši 20 % průměrného výdělku a za práci přesčas ve výši 25 % průměrného výdělku a rozdíl ve výši náhrady platu za čerpanou dovolenou za měsíc červenec 2020 činí 5 912 Kč. Rozdíl ve výši příplatku za práci v sobotu a v neděli ve výši 25 % průměrného výdělku, za práci v noci ve výši 20 % průměrného výdělku a rozdíl ve výši náhrady platu za čerpanou dovolenou za měsíc srpen 2020 činí 6 053 Kč. Rozdíl ve výši příplatku za práci v sobotu a v neděli ve výši 25 % průměrného výdělku a rozdíl ve výši náhrady platu za čerpanou dovolenou za měsíc září 2020 činí 10 869 Kč. Rozdíl ve výši příplatku za práci v sobotu a v neděli ve výši 25 % průměrného výdělku, za práci přesčas ve výši 25 % průměrného výdělku a rozdíl ve výši náhrady platu za čerpanou dovolenou za měsíc říjen 2020 činí 7 619 Kč. Rozdíl ve výši příplatku za práci v sobotu a v neděli ve výši 25 % průměrného výdělku, za práci přesčas ve výši 25 % průměrného výdělku a rozdíl ve výši náhrady platu za čerpanou dovolenou za měsíc listopad 2020 činí 5 246 Kč. Rozdíl ve výši příplatku za práci v sobotu a v neděli ve výši 25 % průměrného výdělku, za práci přesčas ve výši 25 % průměrného výdělku a příplatku za práci ve svátek ve výši 100 % průměrného výdělku za měsíc prosinec 2020 činí 4 966 Kč. Přes předžalobní výzvu k úhradě, žalovaná žalobkyni částku 40 665 Kč nevyplatila. Žalobkyně dále argumentovala zatím nepravomocným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 14 C 260/2021 – 53 ze dne 4. 5. 2022, který v obsahově obdobné věci žalobě vyhověl, neboť dospěl k závěru, že ustanovení § 224 odst. 2 písm. b) zák. práce na projednávanou věc nedopadá. Vycházel při tom z rozhodnutí Nejvyššího soudu (např. rozsudek sp. zn. 21 Cdo 4481/2014), v němž Nejvyšší soud uzavřel, že odměna za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu, která je nenárokovou (fakultativní) složkou platu zaměstnance, se v důsledku rozhodnutí zaměstnavatele o jejím přiznání stává složkou platu nárokovou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.

V citovaném rozsudku okresní soud uzavřel, že žalobkyni byla vyplacena odměna v souvislosti s pravidelným výkonem její práce XXX kdy v rámci pracovního poměru plnila mimořádné úkoly v souvislosti s řešením epidemie nemoci Covid-19, proto se vyplacená odměna stala součástí platu žalobkyně a bylo jí tak nutno zahrnout i do výpočtu jejího průměrného platu.

2. Proti platebnímu rozkazu vydanému Okresním soudem v Pardubicích pod č.j. 108 C 9/2021-33 dne 26. 1. 2022 podala žalovaná ve lhůtě odpor. Navrhovala zamítnutí žaloby, přičemž shodným tvrzením činila nesporným, že žalobkyně byla u žalované zaměstnána podle pracovní smlouvy ze dne 22. 7. 2009 v pracovním poměru na plný pracovní úvazek a pracovníě zařazena na pozici XXX, XXX. Takto pracovala i během jarní vlny a podzimní vlny pandemie Covid-19. Žalobkyni byla žalovanou ve výplatě platu za měsíc červen 2020 vyplacena tzv. covid odměna za první vlnu pandemie Covid-19 ve výši 120 000 Kč, tj. 40 000 Kč za tři měsíce, jako odměna dle § 224 odst. 2 písm. b) zákoníku práce a v souladu s citovaným ustanovením nebyla zahrnuta do průměrného výdělku zjišťovaného zaměstnavatelem. Žalovaná stejným způsobem postupovala i v případě podzimní odměny přiznané za měsíce říjen – prosinec 2020 a vyplacené ve výplatním termínu za měsíc červen 2021. Žalovaná je poskytovatelem přednemocniční péče dle § 2 odst. 2 zák. 372/2002 Sb. o zdravotních službách a dle § 2 zákona č. 374/2011 Sb. o zdravotnické záchranné službě v platném znění. Dle § 8 odst. 1 posledně citovaného zákona, je žalovaná příspěvkovou organizací, zřízenou příslušným krajem. Jako taková musí respektovat pravidla a ustanovení zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, i zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních samosprávných celků, při hospodaření se svěřenými prostředky. Prostředky pro vyplacení sporné odměny byly přiděleny ze státního rozpočtu. Vláda České republiky na svém zasedání dne 7. 5. 2020 schválila usnesením č. 518 návrh na jednorázovou odměnu, určenou pro zdravotnické pracovníky čtrnácti poskytovatelů zdravotnické záchranné služby. Vládou byly stanoveny podmínky pro vyplacení příslušných částek dotačního příspěvku jednotlivým zdravotnickým záchranným službám s tím, že každému zdravotnickému pracovníkovi bude vyplacena při plném pracovním úvazku jednorázová odměna ve výši 40 000 Kč za každý z měsíců březen, duben a květen 2020. Vládou byly stanoveny podmínky pro vyplacení odměn, a to včetně přesných pokynů, jak mají být tyto odměny vyplaceny. Žalovaná obdržela finanční prostředky pro výplatu odměn spolu s rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví č. OKP/37/1102/2020 ze dne 12. 6. 2020, o poskytnutí jednorázového neinvestičního finančního příspěvku ze státního rozpočtu ČR, které vydalo Ministerstvo zdravotnictví v souladu s usnesením vlády č. 518 ze dne 7. 5. 2020. Žalovaná obdržela spolu s finanční částkou dotace určenou pro vyplacení této odměny i pokyny, jak mají být odměny vyplaceny. Součástí rozhodnutí byl rovněž pokyn k vyplacení dle ustanovení § 224 odst. 2 písm. b) zák. práce a v režimu tohoto ustanovení. Tímto postupem byla odměna vyplacena i žalobkyni, tudíž nebyla zahrnuta do průměrného měsíčního výdělku zaměstnance. Shodným způsobem žalovaná postupovala i při výplatě odměn za období říjen – prosinec 2020. Jakýkoli jiný přístup žalované by byl v rozporu s péčí dobrého hospodáře a v rozporu s rozpočtovými pravidly tak, jak je určují žalovaná citované zákony o rozpočtových pravidlech. Při vyplacení tzv. podzimní odměny žalovaná postupovala shodně, neboť účel poskytnuté finanční částky byl shodný a bylo by v rozporu s dobrými mravy, pokud by žalovaná sama jakkoli upravovala pravidla, stanovená vládou. Podzimní odměny za druhou vlnu pandemie, za měsíce říjen – prosinec 2020 byly žalobkyni vyplaceny ve výplatním termínu spolu s platem za měsíc červen 2021 opět v režimu ustanovení § 224 odst. 2 písm. b) zák. práce. Protože Ministerstvo zdravotnictví výslovně určilo jako způsob vyplacení pro tyto prostředky postup dle § 224 odst. 2 písm. b) zák. práce, bylo by vyplacení odměn tak, jak se jich domáhá žalobkyně, jednoznačně neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu. Žalovaná nemohla poskytovat jinak a zahrnout vyplacené prostředky do průměru platu žalobkyně. Proto respektovala podmínky pro využití finančních prostředků z dotačního titulu přiděleného Ministerstvem zdravotnictví. Povinnost respektovat podmínky tak, jak jsou stanoveny rozhodnutím ústředního správního orgánu, je

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.

zakotvena v zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, nejedná se tedy o svévolné rozhodnutí žalované.

3. Po provedeném řízení soud žalobu zamítl v plném rozsahu na základě následujících skutkových zjištění:
4. Pracovní smlouvou bylo prokázáno a mezi účastnicemi bylo nesporné, že žalobkyně v rozhodném období roku 2020 pracovala u žalované na pracovní pozici XXX (od 1. 8. 2009, když předtím tuto činnost vykonávala na základě dohody o pracovní činnosti ze dne 13. 7. 2009). Podle platového výměru účinného od 1. 1. 2020 byla zařazena v 11 platové třídě, 12 stupni s týdenním úvazkem 37,5 hodin v plném pracovním úvazku. Tarifní plat představoval částku 38 750 Kč, osobní příplatek 800 Kč, zvláštní příplatek 3 400 Kč. Podle platového výměru pro rok 2021 činil tarifní plat žalobkyně 42 630 Kč, osobní příplatek 1 000 Kč a zvláštní příplatek 3 750 Kč. Výplatními listky a výpočtem průměrného výdělku a vzniklých nedoplatků bylo prokázáno a na základě shodných tvrzení bylo mezi účastnicemi nesporné, že žalovaná přiznala žalobkyni tzv. covid odměnu za první vlnu pandemie Covid-19 ve výši 120 000 Kč hrubého, tj. ve výši 40 000 Kč za každý kalendářní měsíc v období března až května 2020, že tato odměna byla vyplacena pod položkou „jubilea“ a nebyla zahrnuta do výpočtu průměrného výdělku žalobkyně, v důsledku čehož neovlivnila příplatky za práci v sobotu a neděli, za práci přesčas, za práci ve svátek a náhrady za dovolenou ve druhém pololetí roku 2020. Ke dni 1. 7. 2020 průměr pro náhrady uváděný na výplatních listcích činil 361,93 Kč, ke dni 1. 10. 2020 pak činil 282,52 Kč.
5. Dle usnesení vlády České republiky ze dne 7. 5. 2020 č. 518 o návrhu na jednorázovou odměnu určenou pro zdravotnické pracovníky čtrnácti poskytovatelů zdravotnické záchranné služby vláda schválila navýšení finančního objemu prostředků na odměnu zdravotnických pracovníků a uložila mj. místopředsedkyni vlády a ministryni financí realizovat na základě žádosti rozpočtové opatření v limitech a opatřeních v rozpočtu kapitoly státního rozpočtu Ministerstva zdravotnictví v roce 2020 z kapitoly rozpočtu Všeobecná pokladní správa, položka Vládní rozpočtová rezerva.
6. Z průvodního dopisu k rozhodnutí č. OKP/37/1102/2020 o poskytnutí neinvestičního finančního příspěvku ze státního rozpočtu ČR ze dne 12. 6. 2020 č.j. MZDR24510/2020-10/OKP, podepsaného XXX, vedoucí oddělení krizové připravenosti ministerstva vyplývá, že nedílnou součástí rozhodnutí jsou i povinnosti příjemce jednorázového neinvestičního finančního příspěvku a podmínky jeho zúčtování, které je potřeba dodržet. Z rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví č. OKP/37/1102/2020 pak bylo zjištěno, že finanční prostředky byly účelově určeny na odměny pro zaměstnance Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje, kteří se podíleli na plnění úkolů stanovených krizovými opatřeními vydanými Vládou ČR a mimořádnými opatřeními vydanými Ministerstvem zdravotnictví, v době řešení epidemie Covid-19 na území Pardubického kraje za období 1. 3. 2020 až 31. 5. 2020 a byly rozděleny v souladu s podmínkami pro přidělení neinvestičních finančních prostředků a povinnostmi příjemce neinvestičních finančních prostředků, které jsou nedílnou součástí tohoto rozhodnutí. Cílem příspěvku bylo ocenění práce zaměstnanců Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje za plnění náročných úkolů v době epidemie Covid-19 s tím, že příspěvek bude poskytnut jednorázově. Příspěvek byl rozdělen na odměny, včetně povinných odvodů na sociální a zdravotní pojištění zaměstnance, a na povinné odvody zaměstnavatele. V podmínkách pro přidělení neinvestičních finančních prostředků stanovících i povinnosti příjemce neinvestičních finančních prostředků a podmínky jejich zúčtování bylo stanoveno, že vyplacené mzdové prostředky musí být podloženy doklady umožňujícími kontrolu skutečně provedené práce (bod 4), odměny bude poskytovatel ZZS vyplácet v souladu s § 224 odst. 2b zákoníku práce (bod 5), přičemž příjemci bylo uloženo vyplatit odměnu všem zaměstnancům souhrnně za tři měsíce v jedné celkové částce v nejbližším možném výplatním termínu, nejpozději však ve výplatním termínu za měsíc červenec 2020. Odměna byla určena každému zdravotnickému pracovníkovi

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.

s úvazkem 1,0, který v období 1. 3. 2020 až 31. 5. 2020 vykonával pracovní povinnosti u daného ZZS, (tj. nevztahuje se na zaměstnance, který v daném období např. čerpal pracovní neschopnost, byla mu nařízena izolace, ošetřoval dítě mladší než 10 let, nebo jiného člena domácnosti apod.). Jednorázová odměna měla být vyplacena ve výši maximálně 40 000 Kč/měsíc/1,0 úvazek, přičemž se do úvazku nezapočítává práce přesčas, nařízená pohotovost apod. Maximálně měla být zaměstnanci s úvazkem 1,0 vyplacena odměna ve výši 120 000 Kč, která zahrnuje i sociální a zdravotní pojištění zaměstnance.

7. Z vyjádření XXX, náměstka pro legislativu a právo Ministerstva zdravotnictví České republiky soud zjistil, že v návaznosti na rozhodnutí vlády zaslalo ministerstvo poskytovatelům ZZS peníze na odměny zaměstnancům, které nemají přesně hodnotit podíl každého zaměstnance na plnění pracovních úkolů, ale jsou výrazem poděkování státu/vlády/ministerstva zdravotnictví za to, že zaměstnanci zdravotnických záchranných služeb jako celek velmi dobře zvládli své zapojení do boje s epidemií onemocnění Covid-19.
8. Z dopisu ředitelky odboru pracovně právní legislativy Ministerstva práce a sociálních věcí XXX předsedkyni Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR XXX ze dne 14. 7. 2020 bylo zjištěno, že dle jejího stanoviska, jestliže byly odměny zaměstnancům poskytovány v souvislosti s výkonem jejich práce, jedná se o plnění mzdové, resp. platové. Zaměstnavatelé odměňující zaměstnance platem přitom musí definovat mimořádný, nebo zvlášť významný úkol, který poskytnutou odměnou ocenili. Jestliže zaměstnavatel poskytl odměnu z důvodů, které nesouvisí s výkonem zaměstnanců, bude se jednat o odměnu ve smyslu § 224 odst. 2 zákoníku práce, přičemž tato odměna není mzdovým, resp. platovým plněním.
9. Podle tiskové zprávy Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 11. 2020 měla být odměna za mimořádné pracovní nasazení zaměstnanců ve zdravotnictví v souvislosti s pandemií Covid-19 vyplácena jako standardní odměna za práci, která je započtena do platebního průměru, nikoli jako mimořádná odměna (např. k životnímu jubileu), v uvedených případech se nejedná o souvislost s výkonem práce, ale určité benefity (odměna podle § 224 odst. 2 zák. práce), které zaměstnavatel může, nebo nemusí, zaměstnanci poskytnout. Pokud byly odměny zaměstnancům uděleny za výkon jejich práce, jedná se o plnění mzdové, resp. platové. Zaměstnavatelé by také měli definovat mimořádný, nebo zvlášť významný úkol, za který odměnu udělili. Odměna dle § 134 zák. práce je složkou platu, kterou zaměstnavatel může poskytnout zaměstnanci za úspěšné splnění mimořádného, nebo zvlášť významného úkolu. Zaměstnavatel musí tento mimořádný nebo zvlášť významný pracovní úkol definovat.
10. Dle mimořádného výkladového stanoviska Výboru a Kolegia expertů AKV-Asociace pro rozvoj kolektivního vyjednávání a pracovních vztahů ze dne 5. 11. 2020, byl přijat názor, že v daném případě jde o plnění poskytované zaměstnanci za výkon práce zásadně podle pracovní smlouvy v době pandemie Covid-19, odpovídá kritériím podle ustanovení § 109 odst. 4 a § 110 odst. 3-5 zák. práce, přičemž odměna se poskytuje za mimořádné pracovní úsilí, za složitější, odpovědnější a namáhavější práci v době pandemie Covid-19 a zvýšeného rizika nákazy. O mzdovém (platovém) charakteru mimořádné odměny svědčí i cíl dotačního programu, vyjádřený ve výzvě k podání žádostí o poskytnutí dotace v rámci dotačního programu na podporu mimořádného finančního ohodnocení zaměstnanců, poskytovatelů lůžkové péče v souvislosti s epidemií Covid-19 podle něhož se dotace poskytuje na úhradu mimořádné odměny ke mzdě nebo platu, za práci ve ztíženém pracovním prostředí, kdy byl zaměstnanec vystaven riziku nákazy z důvodu nezbytného soustavného, přímého osobního kontaktu s jinými fyzickými osobami, při výkonu sjednaného druhu práce, nebo ztíženého provozu v souvislosti s aplikací opatření proti šíření nákazy Covid-19, přičemž výše dotace na odměnu je odvozena od skutečně odpracované doby na pracovišti. Odměnu podle ustanovení § 224 odst. 2 zák. práce, není nikdy možné poskytnout za práci, ale za dobrovolnou pomoc mimo výkon práce při mimořádných událostech.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.

11. Dopisem ze dne 12. 11. 2020 avizovala XXX, předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky řediteli žalované, že zaměstnanci se cítí být poškozeni tím, že jim vyplacené odměny nebyly zahrnuty do průměrného výdělku zjišťovaného postupem dle § 351 a násl. zákoníku práce, protože zaměstnanci budou kráceni ve všech zákonných příplatcích, vyplacených v nejbližší následujících minimálně dvou kalendářních čtvrtletích po vyplacení mimořádné odměny. Předpokládala, že dojde k soudním sporům i k podáním k místně příslušnému oblastnímu inspektorátu práce.
12. Dopisem ze dne 22. 11. 2021 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovanou k úhradě nedoplatků v žalobě vyčíslených postupem dle § 142 a) o.s.ř.
13. Dle § 134 zák. práce za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu může zaměstnavatel poskytnout zaměstnanci odměnu.
14. Dle § 224 odst. 2, písm. b) zák. práce za poskytnutí pomoci při předcházení požárům nebo při živelních událostech, jejich likvidaci nebo odstraňování jejich následků nebo při jiných mimořádných událostech, při nichž může být ohrožen život, zdraví nebo majetek.
15. Dle § 53 odst. 1 zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) příspěvková organizace hospodaří s peněžními prostředky získanými hlavní činností a s peněžními prostředky přijatými ze státního rozpočtu pouze v rámci finančních vztahů stanovených zřizovatelem. Dále příspěvková organizace hospodaří s prostředky svých fondů, s prostředky získanými jinou činností, s peněžními dary od fyzických a právnických osob, s peněžními prostředky poskytnutými ze zahraničí a s peněžními prostředky poskytnutými z rozpočtů územních samosprávných celků a státních fondů, včetně prostředků poskytnutých České republice z rozpočtu Evropské unie, z finančních mechanismů a přijatých příspěvkovými organizacemi z Národního fondu. Hlavní činností je činnost vymezená zřizovateli příspěvkové organizace zvláštním zákonem a vykonávaná příspěvkovou organizací. V případě příspěvkové organizace zřízené zvláštním zákonem je hlavní činností činnost vymezená zvláštním zákonem. Dle odst. 4 téhož ustanovení zákona příspěvková organizace je povinna dbát, aby plnila určené úkoly nejehospodárnějším způsobem a dodržela stanovené finanční vztahy ke státnímu rozpočtu. Peněžní prostředky, kterými disponuje, může používat jen k účelům, na které jsou určeny, a to na krytí nezbytných potřeb, na opatření zakládající se na právních předpisech a na krytí opatření nutných k zabezpečení nerušeného chodu organizace. Úhrady, ke kterým se příspěvková organizace zaváže v běžném roce, nesmí překračovat její rozpočet na tento rok.
16. Dle § 3 písmeno e) zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.
17. Výše uvedená skutková zjištění jsou základem pro následující právní závěr soudu:
18. Listinnými důkazy bylo prokázáno a mezi účastníky se na základě shodných tvrzení stalo nesporným, že žalobkyně byla zaměstnána u žalované v pracovním poměru na základě pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.

smlouvy ze dne 22. 7. 2009 na pozici XXX, na plný pracovní úvazek a tento pracovní poměr trval i v rozhodném období roku 2020. Žalovaná přiznala žalobkyni odměnu za práci v období pandemie Covid-19 ve výši 120 000 Kč hrubého, která jí byla za období měsíců březen až květen 2020 vyplacena pod položkou „jubilea“ a nebyla zahrnuta do výpočtu průměrného výdělku žalobkyně, tedy neovlivnila příplatky za práci v sobotu a v neděli, za práci přesčas a práci ve svátek v období měsíců červenec – prosinec 2020.

19. Žalovaná je příspěvkovou organizací, zřízenou příslušným krajem a při svém hospodaření je povinna řídit se pravidly stanovenými zákonem č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech (citované ustanovení § 53). Poskytovatel dotace (Ministerstvo zdravotnictví ČR) ve svém rozhodnutí č. OKP/37/1102/2020 ze dne 12. 6. 2020 o poskytnutí jednorázového neinvestičního finančního prostředků ze státního rozpočtu jasně vymezil postup pro využití peněžních prostředků státního rozpočtu a žalovaná neměla možnost se od tohoto postupu odchýlit, neboť by se dopustila neoprávněného použití finančních prostředků z dotace ve smyslu ustanovení § 3 písmeno e) zák. č. 218/2000 Sb. a zavdala by tak důvod, aby jí poskytovatel dotace vyzval k vrácení finančních prostředků dle § 14f zák. č. 218/2000 Sb., neboť, jestliže by postupovala tak, jak se žalobkyně domáhá, použila by dané finanční prostředky v rozporu se stanoveným účelem a navíc překročila objem prostředků na platy, neboť vyplacená dotace s důsledky pro náhrady platu zaměstnanců nejen nepočítala, ale stanovenými podmínkami pro výplatu je zjevně vylučovala. Takový postup pak nelze dle názoru procesního soudu na žalované spravedlivě požadovat.
20. Podle zdůvodnění ministerstva zdravotnictví byla dotace z kapitoly státního rozpočtu uvolněna z důvodu podílení se záchranných služeb jako jedné ze složek IZIS na zvládnutí mimořádných událostí, za kterou lze jistě vypuknutí pandemie Covid-19 považovat a podřadit ji pod režim zákona (§ 224 odst. 2 písm. b) zák. práce). Stát odměnu poskytl s cílem udržet a stabilizovat tyto zaměstnance při práci v podmínkách mimořádné události a ocenit ty, kdo pracovali ve ztíženém pracovním režimu s výrazným rizikem nákazy v té době zcela nového onemocnění, v přímém kontaktu s osobami, které byly či mohly být tímto onemocněním nakaženy, za situace, kdy bylo velmi obtížné zajistit dostatečné množství ochranných prostředků, a nebylo ani zřejmé, zda jsou pro tyto pracovníky dostatečnou ochranou. Jedním z motivačních faktorů, který by vyjadřoval ocenění toho, že zaměstnanci zůstávají ve svých profesích a tyto neopouštějí, je ocenění finanční. K tomuto rozhodnutí dospěl i stát, pokud pro všechny zaměstnance záchranných služeb vyhlásil dotační program a poskytl jednorázový neinvestiční finanční příspěvek ze státního rozpočtu. V samotném rozhodnutí v bodě 5, byly tyto prostředky označeny jako ty, které budou tvořit odměnu podle § 224 odst. 2 písm. b) zák. práce a byly žalovanou jako zaměstnavatelem vnímány tak, že mají upevnit fungování specifického povolání, které má do té míry vysoké požadavky na své zaměstnance, že je cílem je v těchto profesích udržet. Nebyl přitom stanoven žádný konkrétní mimořádný úkol, který by měl ten který zaměstnanec plnit, ale objektivně zde existovala situace, kdy zaměstnanci museli pracovat s neznámým faktorem. Cílem příspěvku bylo plošné pokrytí a poděkování, proto byl správně podřazen pod § 224 odst. 2 písm. b) zák. práce. Žalovaná byla vzhledem k původu prostředků zvláště uvolněných ze státního rozpočtu, za podmínek, které stát rozhodnutím ministerstva zdravotnictví dal, plátcem povinným tyto podmínky dodržet.
21. S ohledem na uvedené závěry má soud za to, že nelze rozhodnout shodně s citovaným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 14 C 260/2021 – 53 ze dne 4. 5. 2022, proto rozhodl tak, jak ve výroku I uvedeno.
22. S ohledem na mimořádné okolnosti daného případu, kterými je mimořádná situace, již se předmět plnění týká, i stav, kdy pro závěry žalobkyně svědčí výstupy stanovisek Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky i nyní nejednotná judikatura soudů, použil soud ohledně nákladů řízení ustanovení § 150 o.s.ř. a žádnému z účastníků tyto náklady nepřiznal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.

Poučení:

Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích prostřednictvím soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje, a to písemně ve dvou vyhotoveních.

Pardubice 26. září 2022

JUDr. Petra Nováková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Libuše Plačková.